

N:o 52.

Herr A. Johansson i Löfåsen: Om inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Mariestad.

Vid riksdagarne åren 1883 och 1884 väckte jag motion om inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor för Skaraborgs län; dessa motioner blefvo, jemte andra i samma syfte, af Riksdagen afslagna.

Under de senaste åren har dock allmänna meningen varit den, att Riksbanken genom inrättande af provinskontor skulle så småningom utvidga sin verksamhet till landets skilda delar.

Bland de landsdelar, som härvid böra komma i åtanke, är efter mitt förmenande Skaraborgs län, hvilket län för närvarande är i stort behof af ökad rörelsekapital. Den bankinrättning, som för närvarande ensam har till uppgift att tillfredsställa behofvet af rörelsekapital inom länet, söker nog till att så långt sig göra låter uppfylla allmänhetens behof, och detta kan nog låta sig göra under goda penningekonjunkture, men då ett motsatt förhållande inträffar, nödgas banken inskränka sin verksamhet till stort men för den under sådana förhållanden ännu mera lånbehöfvande befolkningen. Detta äfvensom att i följd af felande konkurrens denna enda penninginrättning sjelf kan bestämna villkor vid utlåningar, gör att behofvet af ytterligare en bankanstalt inom länet nu mera än någonsin gör sig gällande.

Beträffande plats för ett sådant afdelningskontor vågar jag föreslå Mariestad, såsom varande residensstad, då efter mitt förmenande dessa städer först böra ifrågakomma vid inrättande af sådana kontor. För

öfrigt får jag hänvisa till de motiv, jag i min motion vid 1883 års riksdag anført, och vågar jag därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta om inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Mariestad.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1886.

A. Johansson i Löfåsen,
Riksdagsman för Norra Vadsbo.

N:o 53.

Herr J. Pettersson i Alfvesta: *Om skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att oktroj hädanefter ej må lemnas enskild sedelutgifvande bank.*

Jag anser det vara ett för landet skadligt privilegium, att enskilda banker till sin egen förmån skola ega rätt att utgifva egna sedlar, en förmån, som bereder dessa bankers lottegarare en otillbörlig vinst på det allmännas bekostnad. Jag vet ej hvarför vårt land skall vara mera i behof af enskilda bankers sedelmynt än våra grannländer Norge och Danmark, der ett sådant förhållande i afseende på enskilda banker icke existerar.

Utom den stora förlust, som landet genom de enskilda bankernas sedelutgifningsrätt lider, är det ett stort obehag för landets invånare, att det skall finnas en så stor massa af sedelmynt af olika utseende,